

MINISTER

PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DRP-I-0702-1-MP/14

EN

Warszawa, dnia 24.01. 2014 r.

J. Gislewicz
SEKRETARIAŃ
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 28.01.14
nr. 553 podpis. J

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 28.01.14.
nr 378 podpis. Demanster

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z wystąpieniem Pani Wicemarszałek Senatu RP Maria Pańczyk-Pozdziej z dnia 19 grudnia 2013 r., znak: BPS/043-46-1979/13, dotyczącym oświadczenia senatorskiego Pana Ryszarda Knosala w sprawie art. 50 ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (kontrakty socjalne), odnosząc się do kwestii poruszonych przez Pana Senatora uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z art. 108 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013r. poz. 182 i 509) kontrakt socjalny zawierany jest przez pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej z jednej strony, a osobą bądź rodziną z drugiej strony w zakresie rozwiązywania trudnych sytuacji życiowych.

Decyzję o zawarciu kontraktu socjalnego, podejmuje pracownik socjalny w oparciu o sytuację osoby lub rodziny ustaloną w drodze rodzinnego wywiadu środowiskowego, który wynika z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie wzoru kontraktu socjalnego (Dz. U. Nr 218, poz. 1439).

Dodatkowo z art. 45 ustawy o pomocy społecznej wynika, że praca socjalna jako szczególne świadczenie pomocy społecznej może (ale nie musi) być prowadzona w oparciu o kontrakt socjalny (ust.3).

Jak wynika z powyższych uregulowań prawnych aktualne przepisy ustawowe oraz akty wykonawcze pozostawiają pracownikowi socjalnemu dużą swobodę w stosowaniu tego narzędzia pracy w codziennej praktyce. Takie podejście do wykorzystania kontraktu socjalnego jest zgodne z intencją resortu pracy i polityki społecznej.

W ocenie resortu to pracownik socjalny w swoich codziennych kontaktach z klientami pomocy społecznej i w oparciu o ustalenia dokonane w drodze rodzinnego wywiadu środowiskowego, podejmuje w każdej indywidualnej sprawie, decyzję o zastosowaniu narzędzia jakim jest kontrakt socjalny, w tym w zakresie aktywizacji osób i rodzin korzystających lub ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej.

Wzór kontraktu socjalnego zawiera, wprowadzoną w roku 2010, część „B” odnoszącą się do osób określonych w art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r., poz. 674), czyli osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Ta właśnie część została przygotowana specjalnie w celu aktywizowania osób bezrobotnych.

Odnosząc się do poruszanych przez Pana Senatora kwestii pragnę potwierdzić, że zgodnie z art. 50 ust.2 pkt 2 ww. ustawy na wniosek ośrodka pomocy społecznej powiatowy urząd pracy może skierować osobę bezrobotną do uczestnictwa m.in. w kontrakcie socjalnym.

Wykreślenie osoby bezrobotnej z ewidencji bezrobotnych jest następstwem objęcia jej formą pomocy realizowaną przez inny podmiot, przez co osoba ta nie spełnia jednego z kryteriów pozwalających uznać ją za bezrobotną, tj. gotowości do podjęcia zatrudnienia.

Odpowiadając na sugestię Pana Senatora zawartą w oświadczeniu, pragnę poinformować, że resort pracy i polityki społecznej nie planuje podjęcia inicjatywy legislacyjnej w zakresie poruszonej kwestii.

Biorąc pod uwagę powyższe, wyrażam przekonanie, że przedstawione informacje i wyjaśnienia zostaną uznane przez Pana Senatora za satysfakcjonujące i wyczerpujące.

Z poważaniem

MINISTER
z up. *Sau S*
Elżbieta Seredyn
Podsekretarz Stanu